

Vd.D.
1917 1321

Ved kgl. resolution av 4 mai 1917 er det bestemt:
"Det tillates Liknes kommune i medhold av lov av 4 august 1911 om vassdragreguleringer i industrielt øiemed, kfr. lov av 20 februar 1913, at foreta en regulering av Tjellaasvasdraget i Kvinesdal i det væsentlige overensstemmende med den fremlagte plan og paa de i Arbeidsdepartementets foredrag av 4 mai 1917 opstillede betingelser."

Bekræftet
A. Larsen

Vd.D.
1917 1321

1.

Arbeidet skal paabegyndes inden en frist av 2 aar efter tildelsens meddelelse og fuldføres inden en yderligere frist av 5 aar.

Ved tidsberegningerne medregnes ikke den tid, som det paa grund av overordentlige tildragelser (vis major) har været umulig at utnytte.

2.

Koncessionshaveren tilpligtes forinden arbeidet paabegyndes at forelægge vedkommende departement arbeidstegninger for dammene m.v., saaledes at arbeidet ikke kan iverksettes, forinden planern av vedkommende departement er approbert. Anlæggene skal utføres paa en solid maate. Deres utførelse saavel som deres senere vedlikehold og drift undergives offentlig tilsyn. De hermed forbundne utgifter utredes av anlæggenes eier.

3.

Arbeidene blir saavidt mulig at utføre ved norske funksjonærer og arbeidere. Norsk arbeide og norsk materiel anvendes, forsaavidt det kan erholdes like saa godt, tilstrækkelig hurtig og til en pris, der ikke med mere end 10 - 11 - procent overstiger den pris, hvortil materiel kan erholdes fra utlandet.

Vedkommende departement kan tilstede undtagelser fra disse regler, naar ~~XX~~ særegne hensyn gjør det paakrævet.

4.

Reguleringsdammene blir at manøvrere efter reglement utført av Kongen. Til at forestaa manøvreringen antages norske statsborgere, som godtages av vedkommende regjeringsdepartement.

Ekspropriationsforretningerne kan ikke paabegyndes, forind

manøvreringsreglement er fastsat.

Forsaavidt dammene ~~XXXXXXXXXX~~ manøvreres i strid med reglementet, kan koncessionshaveren paalægges en tvangsmulkt til statskassen av indtil kr. 1000,00 for hver gang efter departementets nærmere bestemmelse.

5.

Erstatningen ved de takster som blir at avholde i anledning av reguleringen og utbygningen, fastsettes overensstemmende med bestemmelsen i reguleringsloven av 4 august 1911 §15 p. 3.

6.

Reguleringsanløggenes eier skal efter nærmere bestemmelse av departementet utføre de hydrologiske iagttagelser, som i det offentlige interesse findes paakrøvet, og stille det herved indvundne materiale til disposition for det offentlige. De tillatte opdemningshøider og de tillatte laveste tapningsgrænser skal betegnes ved faste og tydelige vandstandsmerker.

Eieren tilpligtes til at indsende til Norges Geografiske Opmaaling kopier av sine originalkarter i tilfælde med fornøden opplysning om, hvorledes maalingerne er foretat, særlig om de er tilknyttet landets trigonometriske net.

7.

Eieren skal uten vederlag for de utførte anlag finde sig i enhver yderligere regulering i vedkommende vasdrag, som ikke forringer den tillatte regulerings effekt.

8.

Ved damanløggenes skal der tillates truffet de fornødne militære foranstaltninger for sprengning i krigstilfælde, uten at anløggenes eier har krav paa godtgjørelse eller erstatning for de herav følgende ulemper eller indskrænkninger med hensyn til anløggenes eller deres benyttelse, likesom anløggenes eier uten godtgjørelse maa finde sig i den bruk av anløggenes, som sker i krigstienet.

9.

Koncessionshaveren tilpligtes paa forlangende av vedkommen-
de departement at stille reguleringsanlæggene tilhørende veier
og broer til fri avbenyttelse for almenheten.

10.

Departementet kan under særlige omstændigheter meddele
vandfalds- eller brukseier, som ikke er medeier i regu-
leringsanlæggene, tilladelse til at benytte det ved reguleringen
tilveiebragte driftsvand, mot at han til reguleringsanlæggene
eier erlægger en aarlig godtgjørelse, som i tvisttilfælde fast-
settes av departementet efter indstilling av Vasdragkommissionen.

11.

Tilladelsen, der ikke kan overdrages, blir at tinglyse inder-
de tinglag, hvor reguleringsanlæggene er beliggende.

Til sikkerhet for de forpligtelser, som i henhold til
nerværende tilladelse maatte paahvile eiendomme eller bruk i
vasdraget, blir derhos at foreta tinglysning til anførsel paa
vedkommende eiendommer eller bruks folier i panteregisteret.

12.

Koncessionshaveren underkaster sig de bestemmelser, som til
kontrol med foranstaaende betingelsers overholdelse maatte bli
truffet av vedkommende departement.

De eventuelle omkostninger ved kontrollen bæres av konces-
sionshaveren.

Bekreftes
K. Larsen

A v s k r i f t

av manøvreringsreglement for Tjellaasvann.

1. Tjellaasvann opdemmes inntil 2 m. over og senkes inntil 1 m. under tidligere almindelig vannstand. Samlet reguleringshøide 3 m. Inntaksdammen er bygget til 4 m. over almindelig vannstand og har 3,5 m. reguleringshøide. Høieste demmehøide og laveste tapningsgrense angis ved fast og tydelige merker ved dammene.
2. Vannslipningen mellem de nevnte høider foregaar efter elektrisitetsverkets behov.
3. Ved manøvreringen iagttages forøvrig, at elvens naturlige lavvannføring ikke forminskes og den naturlige flodvannføring ikke forøkes til annen manns skade.
4. Mulige tvistigheter angaaende forstaaelsen av reglementet avgjøres av vedkommende regjeringsdepartement.
5. Forandringer i dette reglement kan kun foretas av Kongen efterat de interesserte har hatt anledning til aa uttale sig.

0000000

Bekræftes

20. Liknes kommune.

(Regulering av Tjellaasvasdraget i Kvinesdal).

Kgl. resl. av 4de mai 1917.

Med paategningsskrivelse fra amtmanden i Lister og Mandals amt av 28de september 1916 er til departementet inkommet et andragende datert 9de s. md. fra overretssakfører Per Upsaker, Stavanger, paa vegne av Liknes kommune om tilladelse for kommunen til at regulere Tjellaasvasdraget i Kvinesdal. Av andragendet hedsættes følgende:

«Paa vegne av Liknes kommune i Kvinesdal, Lister og Mandals amt, tillater jeg mig at andra om, at der maa bli meddelt nævnte kommune tilladelse til regulering av Tjellaasvandet og Tjellaasbækken, beliggende i nærheten av Liknes kirke og tydelig avmerket paa rektangelkartet blad 4 A. Flekkefjord.

Vandfaldet agtes av kommunen utbygget til forsyning av herredet med elektrisk strøm til lys, smaaindustri og gaardsdrift, elektrisk kokning og delvis til varme.

Tjellaasvasdraget er hittil ikke utnyttet til drift av nogen art. Tjellaasfaldet er det for Liknes kommune i alle dele bedst skikkede og av mest passende størrelse for utbygning til herredets elektricitetsforsyning, og det eneste vandfald, som kommunen for den største del er i besiddelse av. Der er nu fra kommunens side uttatt expropriationsstevning for at bli eier av vasdraget i sin helhet.

Tjellaasvasdraget benyttes ikke for almen færdsel; der foregaar ikke fløtning eller fiskeri av nogensomhelst art.

Hr. landbruksingeniør Sommerschild, Stavanger, har opnaalt det eneste hovedbassin, som blir at regulere for at opnaa fuld utnyttelse av vandføringen, nemlig Tjellaasvand. Dette vand vil bli hævet 2 meter, og angir den paa hr. Sommerschilds kart indlagte inderste kote den grundoversvømmelse, som vil finde sted. Som det vil bemerkes er det grundareal, som vil bli sat

under vand, aldeles minimalt. Det dreier sig i alt væsentlig om snau fjeldgrund og ubetydelige smaabeiter.

Reguleringsdammen foreslaaes manøvrert paa den for kommunen mest tjenlige maate.

Tjellaasbækken løper ut i elven Kvina. Kun like nedenfor det punkt, hvor disse møtes, er der endel smaa stryk. Eierne av disse, hr. direktør Boe, har imidlertid git sine rettigheter i Tjellaasbækken paa haand til Liknes kommune og git sit samtykke til, at der anlægges elektricitetsverk.

Endelig tillater jeg mig at andra om, at den forventede reguleringstilladelse maa bli meddelt for ubegrænset tid, samt at kommunen maa være fri for den i reguleringslovens § 12, 1 b omhandlede avgift.

Jeg tillater mig at vedlægge:

1. Plan over anlegget med beregninger og omkostningsoverslag, 2—9: karter over vasdraget, profiler m. v.»

De med andragendet fulgte bilag vedlægges.

Amtmanden har i ovennævnte paategningsskrivelse av 28de september 1916 uttalt, at han intet har at bemerke til at andragendet indvilges.

I en paa foranledning avgit uttalelse av 21de oktober 1916 har vasdragdirektøren anført følgende:

«Efter det foreliggende agter Liknes kommune at bygge ut nævnte vasdrag til forsyning av herredet med elektrisk strøm til lys, smaaindustri og gaardsdrift, elektrisk kokning og delvis varme. Faldet er oplyst at utgjøre 240 m. Nedbørfeltet ved indtaksdammen angives at utgjøre ca. 6 km.² og den effektive nedbør er antat at gi en gjennomsnittlig vandføring paa 250 sek. l. Tjellaasvand er tænkt regulert ved 2 meter opdæmning og 1 meter sækning i forhold til nuværende almindelige vandstand. Dets areal er angit til 0,74 km.² og det opnaatte magasin ved 3 meter reguleringshøide til 2,22 mill. m.³. Ved hjælp herav er vandføringen paaregnet utjevnet dielt. Der er endvidere projektert et døgnregule-

ringsmagasin ved indtaket med 3,50 meter effektiv tappehøide og 40 000 m.³ rumindhold. Med 10 timers brukstid er der regnet med 600 sek. l. vandføring, hvilket gir 1440 hk.

Det ved reguleringen oversvømmede areal er ifølge andragendet meget litet og bestaar væsentlig av snau fjeldgrund og ubetydelige smaabeiter. Efter samme kilde foregaar ikke færdsel eller fløtning av nogensomhelst art i vasdraget.

Vasdragsdirektøren har intet væsentlig at bemerke til den opstillede beregning over paaregnetlig kraft.»

Vasdragdirektøren har derhos i skrivelse av 25de oktober 1916 meddelt følgende:

«Der foreligger ikke saadanne opplysninger, at man kan opgjøre sig nogen sikker mening om størrelsen av kraftindvindingen ved reguleringen. Jeg er dog tilbøielig til at anta, at den — om end uvæsentlig — kommer til at overstige 500 nat. hk., jfr. reguleringslovens § 2.»

Saken har været behandlet av Vasdragkommissionen i møte den 21de november 1916, hvor der ifølge skrivelse av 27de samme maaned blev tilført forhandlingsprotokollen bl. a. følgende:

Da kraftkningen antages at overstige 500 nat. hk., maa saken formentlig behandles efter reguleringsloven, jfr. dennes § 2. — Kommissionen antar videre, at de i samme lovs § 9 opstillede vilkaar for meddelelse av tilladelse til den omsøkte regulering er tilstede. Den finder derfor at kunne anbefale andragendet indvilget.

Ved bedømmelse av spørsmålet om avgift har man hat for øie, at kraften efter det foreliggende skal brukes til kommunens og dens indvaaneres forsyning med elektrisk energi til lys, varme, gaardsdrift og smaaindustri, samt at kommunen eier største delen og gjennom ekspropriation agter at bli eier av den resterende del av Tjellaasvasdraget. Nedenfor sammenstøtet med

Kvina er der enten intet eller ialfald et høist ubetydelig nytbart fald. Kommissionen anbefaler under disse omstændigheter at der ikke betinges avgift hverken til stat eller kommune. Man tilføier, at bassæng og fald ifølge rektangelkartet ligger i sin helhet inden Liknes herreds grænser.

Der foreligger ikke saadanne opplysninger, at man kan opgjøre sig nogen sikker mening angaaende spørsmålet om Tjellaasvandet er eiendomsret undergit i sin helhet. Kommissionen finder imidlertid efter omstændighetene at kunne undlate at foreslaa betinget godtgjørelse en gang for alle.

Hvad betingelserne forøvrig angaar henvises til nedenstaaende forslag.

I henhold hertil anbefaler Vasdragkommissionen, at der i medhold av reguleringsloven av 4de august 1911 med tillæg av 20de februar 1913 gives Liknes kommune tilladelse til i det væsentlige overensstemmende med den fremlagte plan at regulere Tjellaasvasdraget saaledes:

Tjellaasvand dæmnes 2 meter over og sænkes 1 meter under almindelig vandstand. Samlet reguleringshøide 3 meter. Indtaksdammen bygges til 4 meter over almindelig vandstand og med adgang til at faa 3,5 meters reguleringshøide.

Tilladelsen foreslaaes git paa følgende

betingelser:

1. Reguleringstilladelsen gives paa ubegrænset tid.

Grivi og Valentinsen foreslaar:

Reguleringstilladelsen, der ikke kan overdrages, meddeles for et tidsrum av 60 aar regnet fra resolutionens datum. Ved reguleringstidens utløp er staten berettiget til at kræve reguleringsanlæggene med tilhørende grund og øvrige rettigheter og de av hensyn til reguleringen opførte bygninger og indretninger avstaat til det offentlige uten vederlag.

Spørsmålet om, hvilke bygninger og

indretninger der skal ansees opført av hensyn til reguleringen, avgjøres i tvisttilfælde ved skjøen efter lagrettelovens § 23.

Ønsker staten ikke at overta anlaggene, og der heller ikke oppnaaes enighet om ny koncession, pligter koncessionshaveren paa egen bekostning og vaagnad at fjerne anlaggene.

Anlaggene kan ikke nedlægges uten statsmyndigheternes samtykke.

2.

Arbeidet skal paabegyndes inden en frist av 2 aar efter tilladelsens meddelelse og fuldføres inden en yderligere frist av 5 aar.

Ved tidsberegningerne medregnes ikke den tid, som paa grund av overordentlige tildragelser (vis major) har været umulig at utnytte.

3.

Koncessionshaveren tilpligtes, forinden arbeidet paabegyndes, at forelægge vedkommende departement arbeidstegninger for dammene m. v., saaledes at arbeidet ikke kan iverksettes, forinden planerne av vedkommende departement er approbert. Anlaggene skal utføres paa en solid maate. Deres utførelse saavelsom deres senere vedlikehold og drift undergives offentlig tilsyn. De hermed forbundne utgifter utredes av anlaggenes eier.

4.

Arbeidet blir saavidt mulig at utføre ved norske funktionærer og arbeidere. Norsk arbeide og norsk materiel anvendes forsaa vidt det kan faaes like godt, tilstrækkelig hurtig og for en pris, som ikke overstiger den utenlandske med mere end 10 — ti — procent.

Vedkommende regjeringsdepartement kan tilstede undtagelser fra disse regler, naar særegne hensyn gjør det paakrævet.

5.

Reguleringsdammene blir at manøvrere efter reglement utfærdiget av Kongen. Til at forestaa manøvreringen antages norsk

statsborger, som godtages av vedkommende regjeringsdepartement. Ekspropriationsforretningerne kan ikke paabegyndes, forinden manøvreringsreglementet er fastsat.

Forsaa vidt dammene manøvreres i strid med reglementet, kan koncessionshaveren paalægges en tvangsmulkt til statskassen av indtil kr. 1.000,00 for hver gang efter departementets nærmere bestemmelse.

6.

Reguleringsanlaggenes eier skal efter nærmere bestemmelse av departementet utføre de hydrologiske iagttagelser, som i det offentlige interesse findes paakrævet, og stille det herved indvundne materiale til disposition for det offentlige. De tillatte opdemningshøider og de tillatte laveste tappingsgrænser skal betegnes ved faste og tydelige vandstandsmerker.

7.

Ved damanlaggene skal der tillates truffet de fornødne militære foranstaltninger for sprængning i krigstilfælde uten at anlaggenes eier har krav paa godtgjørelse eller erstatning for de herav følgende ulemper eller indskrænkninger med hensyn til anlaggene eller deres benyttelse, likesom anlaggenes eier uten godtgjørelse maa finde sig i den bruk av anlaggene, som sker i krigsøiemed.

8.

Tilladelsen blir at tinglyse inden de tinglag, hvor reguleringsanlaggene er beliggende.

Til sikkerhet for de forpligtelser, som i henhold til nærværende tilladelse maatte paahvile eiendommer eller bruk i vasdraget, blir derhos at foreta tinglysning til anførsel paa vedkommende eiendommers eller bruks folier i panteregisteret.

9.

Koncessionshaveren underkaster sig de bestemmelser, som til kontrol med foranstaaende betingelsers overholdelse maatte bli truffet av vedkommende departement.

De eventuelle utgifter med kontrollen bæres av koncessionæren.

Da ansøkeren er en kommune, har man fundet at kunne undlate at opstille krav om sikkerhetsstillelse. Av samme grund er mulktbestemmelsen i posterne 2 og 4 sløfet. Da ansøkeren praktisk talt eier det hele fald, har man endvidere anset det overflødig at opstille vilkaar overensstemmende med reguleringslovens § 10 nr. 7 og § 11, nr. 6, første del.

Departementet skal bemerke, at da kraftøkningen ved reguleringen for det vandfald, som agtes utbygget, antages at ville overstige 500 nat. hk., maa saken formentlig bli at behandle efter reguleringsloven av 4de august 1911, kfr. dens § 2.

Man maa efter de foreliggende oplysninger og erklæringer anta, at den med foretagendet forbundne skade eller ulempe vil bli av mindre betydning i sammenligning med de fordele, som det vil medføre, kfr. ovennævnte lovs § 9 p. 1.

Departementet vil derfor anbefale, at andragendet indvilges.

For tilladelsen vil man anbefale opstillet følgende betingelser, der er vedtat av Liknes kommune i møte den 15de mars 1917.

1.

Arbeidet skal paabegyndes inden en frist av 2 aar efter tilladelsens meddelelse og fuldføres inden en yderligere frist av 5 aar.

Ved tidsberegningerne medregnes ikke den tid, som det paa grund av overordentlige tildragelser (vis major) har været umulig at utnytte.

2.

Koncessionshaveren tilpligtes forinden arbeidet paabegyndes at forelægge vedkommende departement arbeidstegninger for dammene m. v., saaledes at arbeidet ikke kan iverksettes, forinden planerne av ved-

kommende departement er approbert. Anlaggene skal utføres paa en solid maate. Deres utførelse saavel som deres senere vedlikehold og drift undergives offentlig tilsyn. De hermed forbundne utgifter utredes av anlaggenes eier.

3.

Arbeidene blir saavidt mulig at utføre ved norske funktionærer og arbeidere. Norsk arbeide og norsk materiel anvendes, forsaa vidt det kan erholdes like saa godt, tilstrækkelig hurtig og til en pris, der ikke med mere end 10 — ti — procent overstiger den pris, hvortil materiel kan erholdes fra utlandet.

Vedkommende departement kan tilstede undtagelser fra disse regler, naar særegne hensyn gjør det paakrævet.

4.

Reguleringsdammene blir at manøvrere efter reglement utfærdiget av Kongen. Til at forestaa manøvreringen antages norske statsborgere, som godtages av vedkommende regjeringsdepartement.

Ekspropriationsforretningerne kan ikke paabegyndes, forinden manøvreringsreglementet er fastsat.

Forsaa vidt dammene manøvreres i strid med reglementet, kan koncessionshaveren paalægges en tvangsmulkt til statskassen av indtil kr. 1.000,00 for hver gang efter departementets nærmere bestemmelse.

5.

Erstatningen ved de takster som blir at avholde i anledning av reguleringen og utbygningen, fastsettes overensstemmende med bestemmelsen i reguleringsloven av 4de august 1911 § 15 punkt 3.

6.

Reguleringsanlaggenes eier skal efter nærmere bestemmelse av departementet utføre de hydrologiske iagttagelser, som i det offentlige interesse findes paakrævet, og stille det herved indvundne materiale til disposition for det offentlige. De tillatte op-

dæmningshøider og de tillatte laveste tapningsgrænser skal betegnes ved faste og tydelige vandstandsmerker.

Eieren tilpligtes at indsende til Norges Geografiske Opmaaling kopier av sine originalkarter i tilfælde med fornøden opplysning om, hvorledes maalingerne er foretat, særlig om de er tilknyttet landets trigonometriske net.

7.

Eieren skal uten vederlag for de utførte anlag finde sig i enhver yderligere regulering i vedkommende vasdrag, som ikke forringer den tillatte regulerings effekt.

8.

Ved damanlæggene skal der tillates truffet de fornødne militære foranstaltninger for sprængning i krigstilfælde, uten at anlæggenes eier har krav paa godtgjørelse eller erstatning for de herav følgende ulemper eller indskærnkninger med hensyn til anlæggenes eller deres benyttelse, likesom anlæggenes eier uten godtgjørelse maa finde sig i den bruk av anlæggenes, som sker i krigsøiemed.

9.

Koncessionshaveren tilpligtes paa forlangende av vedkommende departement at stille reguleringsanlæggene tilhørende veier og broer til fri avbenyttelse for almenheten.

10.

Departementet kan under særlige omstændigheter meddele vandfalds- eller brukseier, som ikke er medeier i reguleringsanlæggene, tilladelse til at benytte det ved reguleringen tilveiebragte driftsvand, mot at han til reguleringsanlæggene eier erlægger en årlig godtgjørelse, som i tviststilfælde fastsettes av departementet efter indstilling av Vasdragkommissionen.

11.

Tilladelsen, der ikke kan overdrages, blir at tinglyse inden de tinglag, hvor reguleringsanlæggene er beliggende.

Til sikkerhet for de forpligtelser, som i henhold til nærværende tilladelse maatte paahvile eiendomme eller bruk i vasdraget, blir derhos at foreta tingslysning til anførsel paa vedkommende eiendommers eller bruks folier i panteregistret.

12.

Koncessionshaveren underkaster sig de bestemmelser, som til kontrol med foranstaaende betingelsers overholdelse maatte bli truffet av vedkommende departement.

De eventuelle omkostninger ved kontrollen bæres av koncessionshaveren.

Da det her gjelder et kommunalt anlag og reguleringen er av et forholdsvis mindre omfang, hvorhos den ikke antages at ville medføre skade eller ulempe for almene eller offentlige interesser, har man — som det vil sees — ikke fundet at burde foreslaa nogen tidsbegrensning for tilladelsen, kfr. reguleringslovens § 13, 1ste punkt.

I medhold av samme lovs § 12, 6te punkt har man likeledes under hensyn til den ringe kraftindvinding ved reguleringen fundet at kunne anbefale fritagelse for avgifter til stat og kommuner.

Behørig bekjendtgjørelse av reguleringen overensstemmende med reguleringslovens § 7 punkt 1 har været indrykket i Norsk Kundgjørelsestidende, uten at der er indkommet nogen forestilling i sakens anledning.

Man tillater sig saaledes at

indstille:

Det tillates Liknes kommune i medhold av lov av 4de august 1911 om vasdragsreguleringer i industrielt øiemed, kfr. lov av 20de februar 1913, at foreta en regulering av Tjellaasvasdraget i Kvinesdal i det væsentlige overensstemmende med den fremlagte plan og paa de i Arbeidsdepartementets foredrag av 4de mai 1917 opstillede betingelser.

21. A S Bremanger Kraftselskap.

(Fristforlængelse efter koncession av 23de april 1915, jfr. 3die bind nr. 5).

Kgl. resol. av 4de mai 1917.

Ved kongelig resolution av 23de april 1915 blev det bestemt:

«Det tillates A/S Bremanger kraftselskap at erhverve de paa vedlagte fortegnelse opførte eiendomme og rettigheter og at foreta en regulering av Svælgenvasdraget i Bremanger i det væsentlige overensstemmende med fremlagt plan — alt paa de i vedlagte utkast opstillede betingelser.»

Man vedlægger et avtryk av det til grund for resolutionen liggende foredrag.

Efter betingelsernes I post 2 skal anlægsarbeidene paabegyndes inden 2 aar fra tilladelsens datum og fuldføres inden en yderligere frist av 5 aar derefter.

I skrivelse av 20de januar 1916 har selskapet andraget om 2 aars utsættelse med paabegyndelsen av arbeidet.

Andragendet er saalydende:

«Som A/S Bremanger kraftselskap stod i begrep med at utvide sin aktiekapital og at danne et selskap til utbygning av vasdraget og anlag av carbidfabrik med en samlet aktiekapital av minimum 2 $\frac{1}{2}$, maksimum 3 millioner kroner og var tilsagt et laan i anlegget paa kr. 2 millioner, indtraf den store brand i Bergen.

Av aktiekapitalen havde man tilsagn om det halve beløp av minimumsansættelsen.

Det er en selvfølge, at Bergens brand med de store krav som stilles til pengemarkedet her foreløbig maa foranledige, at enhver tanke om straks at realisere foretagedet maa opgives, og jeg tillader mig derfor paa selskapets vegne at andra om at faa to aars utsættelse med paabegyndelsen av arbeidet.

Det vil indsees, at forholdene her i Bergen mindst vil kræve denne tid for at kunne konsolideres til paabegyndelse av foretagen-

der, der for lang tid vil binde saa store kapitaler.»

Andragendet blev med departementets skrivelse av 31te januar 1916 oversendt amtmanden i Nordre Bergenhus, idet man bad saken forelagt vedkommende herredsstyre og mulige andre interesserte til uttalelse.

Med amtmandens skrivelse av 23de mai 1916 har man mottat utskrift av Bremanger herredsstyres beslutning av 10de samme maaned, hvorefter herredsstyret enstemmig har anbefalt den ansøkte utsættelse.

Saken har været forelagt Vasdragkommissionen, som i møte den 3die oktober 1916 likeledes har anbefalt andragendet imøtekomet.

I skrivelse av 2den december 1916 meddelte aktieselskapet, at den i selskapets tegningsindbydelse fastsatte minimumskapital 3 millioner kroner var tilveiebragt, og at selskapet derfor agtet snarest at gaa i gang med vasdragets utbygning, hvortil de forberedende skridt var tatt. Der oplystes, at det ikke var direktionens hensigt under de nuværende forhold at forcere utbygningen.

Departementet bad derefter i skrivelse til selskapet av 17de januar 1917 meddelt, om dets andragende om fristforlængelse er at betragte som frafalt.

I besvarelse herav har selskapet i skrivelse mottat 20de januar 1917 oplyst, at det i disse vanskelige tider nødigt har villet gaa til utbygningens paabegyndelse, og at de arbeider, som vil bli sat igang, derfor heller ikke vil være andre eller flere end rent forberedende, saaledes at utbygningen først vil bli fremmet med fuld kraft ved krigens slutning. Under disse omstændigheter — bemerker selskapet — vilde det efter dets mening være rimelig, om koncessionstiden gaves en passende forlængelse.

Efter disse opplysninger antar departementet, at det uanset de paabegyndte forberedende arbeider — vil kunne være av interesse for selskapet at erholde den ansøkte tilladelse.